

[Poul Møller.]

til åbningstalen. De må ændres kort tid efter den tekniske omlægning, og denne toldreform i to takter kan kun forøge erhvervenes uvished, og det vil gøre det vanskeliggere at disponere fornuftigt i den kommende periode.

Det forekommer i øvrigt mærkeligt, at regeringen vil fremsætte et toldforslag, der indeholder hele den tekniske reform, som en toldkommission for nogle år siden blev nedsat til at gennemføre. Som medlem af kommissionen kan jeg bevidne, at den ikke har været samlet til møde, ikke har fået en skrivelse siden januar 1956, altså i mere end 2½ år. Og nu kommer regeringen med et forslag, hvorefter denne kommissions arbejdsopgave er udført af andre. Var det egentlig ikke på tide, at man i hvert fald ulejlighed sig med at ophæve denne kommission, så vi, der er medlemmer, vidste, at vi var fritaget for vort ansvar? Vil man ikke ophæve den, har vi i hvert fald som medlemmer af den krav på at blive hørt, inden man fremsætter et forslag her i tinget.

Det er ikke blot todsatser, vi må ændre i forbindelse med de store markedsdannelse og den endelige afskaffelse af importrestriktionerne; det er tillige nødvendigt, at vi gennemfører et dumpingværn, så vore erhverv ikke samtidig med, at de skal træde ind i den frie konkurrence på et stort europæisk marked med alle de vanskeligheder, det vil medføre, stilles over for en urimelig konkurrence med lande, hvis arbejdsløn og hvis levestandard er mindre end vor.

Lad mig nævne, at vi i månederne januar-august i år har indført varer for 91 mill. kr. fra Japan og til dette land kun udført for 11 mill. kr. Det er naturligvis et ganske skævt forhold, især da en meget væsentlig del af denne import rammer en dansk industri, som i forvejen kæmper med meget store vanskeligheder. Da vi i foråret gennemførte en kornordning for landbruget, var det jo i realiteten en dumpingbeskyttelse, der gik langt videre end det internationale dumpingbegreb. Man lagde en afgift på import af korn, såfremt prisen for importeret korn kom under det, som i almindelighed blev betragtet som en mædelig produktionspris for kornet. Afgiftens størrelse blev sat til det til enhver tid værende forskelsbeløb imellem importeret korn og den pris, der ved loven

blev garanteret danske landbrugere. Den regering, der her gik ind for et så vidtgående dumpingværn, kan ikke påkalde sig nogen moralsk eller politisk betragtning over for en lempeligere dumpingbeskyttelse på andre områder.

Det er os alle bekendt, at vi også har haft skæv handelsbalance over for andre lande, uden at der foreligger dumping. Fra Brasilien indførte vi i årets første 8 måneder varer for 141 mill. kr. og udførte for 73 mill. kr. Den højtærede handelsminister er nu vendt tilbage fra sin rejse til Brasilien, og jeg vil gerne spørge ham, om han efter rejsens afslutning har nogen meddelelse at give tinget vedrørende resultatet af forhandlingerne i Rio de Janeiro.

I den seneste tid er der opstået uenighed om, hvilke aftaler der lå bag den bemyndigelseslov, som landbrugsministeren i foråret fik tingets tilslutning til. Det blev hverken her i salen eller under udvalgsbehandlingen oplyst for os, at der var en særlig aftale imellem den højtærede landbrugsminister og landbrugets organisationer om prisfastsættelse på det danske hjemmemarked. Det forekommer os derfor, at landbrugsministeren bør benytte den lejlighed, som åbningsdebatten giver ham, til at forklare, hvad der var aftalt, og hvad der var forudsat ved de aftaler, som førte til den vidtgående bemyndigelseslov.

Vort lands udenrigspolitik er jo ikke kun et spørgsmål om markeder og om handelsforhold. Det er tillige en sag om landets eksistens og vor placering i den almindelige verdenspolitik, vor solidaritet med de lande, der står os nær i kulturopfattelse, i menneskesyn og i demokratisk livsform. Jeg ville gerne have benyttet denne lejlighed til at byde landets nye udenrigsminister velkommen, men han er jo forhindret af saglige grunde i at være til stede under åbningsdebatten. Med al veneration for hans stedfortræder, den højtærede økonomiminister, som ved skæbnens underfundige spil er blevet fungerende udenrigsminister for en regering, der officielt står på Atlantpagtens grund, så vil alle kunne forstå, at det er med utryghed, vi ser på, at regeringen under denne debat lader sig repræsentere ved en stedfortrædende udenrigsminister, der igennem et langt livs politisk arbejde har gjort, hvad der stod i hans magt for at modarbejde